

حسین سلاح‌ورزی - اظهارات اخیر وزیر امور خارجه ایران در جریان سفر به اسلام‌آباد، مبنی بر ضرورت کاهش تنش میان هند و پاکستان و پیشنهاد میانجی‌گری تهران، بار دیگر شکاف میان گفتمان و واقعیت‌های عملی در سیاست خارجی ایران را بر جسته کرد. این پیشنهاد، پرسش‌های اساسی را مطرح می‌کند: چگونه کشوری که خود در مدیریت تنش‌های منطقه‌ای و روابط با همسایگانش با چالش‌های جدی مواجه است، می‌تواند میانجی‌ای بی‌طرف و اثرگذار در مناقشه‌ای پیچیده و تاریخی باشد؟

سیاست خارجی ایران، هر چند در لفظ بر همگرایی منطقه‌ای تأکید دارد، در عمل با موانع متعددی روبه‌رو بوده است. روابط پر‌نوسان با کشورهای حاشیه خلیج فارس، تنش‌های مداوم با برخی همسایگان غربی و شرقی، و درگیری در بحران‌های منطقه‌ای، تصویری متناقض از اصران ارائه کرده است. در این بستر، پیشنهاد میانجی‌گری در مناقشه هند و پاکستان که ریشه در اختلافات تاریخی، رقابت‌های ژئوپلیتیکی و حساسیت‌های هسته‌ای دارد بیش از آنکه واقع‌بینانه به نظر برسد، نمادین و آرمان‌گرایانه جلوه می‌کند.

علاوه بر این، فقدان اعتماد متقابل میان ایران و برخی بازیگران کلیدی منطقه، توانایی تهران برای ایفای نقش میانجی بی‌طرف را محدود می‌سازد. هند، به‌عنوان یکی از طرفین مناقشه، روابط راهبردی عمیقی با ایالات متحده و اسرائیل دارد، در حالی که ایران با این بازیگران در تقابل است. این تضاد منافع، جایگاه ایران را به‌عنوان میانجی بی‌طرف مخدوش می‌کند. همچنین، روابط نزدیک ایران با پاکستان ممکن است در نگاه‌دهلی‌نو به سوءظن منجر شده و پیشنهاد میانجی‌گری را بی‌اثر سازد. ایران پیش از ایفای نقش میانجی میان دیگران، نیازمند بازنگری در سیاست‌های خود برای کاهش تنش با همسایگان و ایجاد ثبات در محیط پیرامونی است. دیپلماسی اثرگذار، مستلزم انسجام در سیاست‌گذاری، تقویت اعتبار منطقه‌ای و رفع تناقض میان گفتار و کردار است. تا زمانی که این تناقض‌ها پابرجاست، پیشنهادهای صلح و میانجی‌گری، به لایایی می‌مانند که حتی گوینده‌اش را به خواب نمی‌برد.

سازمان از مردم ایران دعوت می‌کند:

فراخوان همدردی بابت

برای حمایت از کارگران مجروح و خانواده‌های جان‌باختگان بندر شهید رجایی در پویش «جان‌بندر» شرکت کنید

جان‌بندر

سازمان از مردم ایران دعوت می‌کند:

شمارش معکوس
برای تشکیل سازمان
«توسعه‌دریا محور»

مر تفضی فاخری در نوشتاری
به سبب بررسی کرد:

لزوم سیاست‌گذاری علمی در مدیریت بندر

چرا بنادر به تعیین چشم‌انداز
بلندمدت نیاز دارند؟

در دنیای امروز که سرعت تحولات اقتصادی و فناوری سرسام‌آور است، بنادر دیگر صرفاً محلی برای بارگیری و تخلیه کالا نیستند، بلکه به‌مثابه قلب تپنده اقتصاد ملی عمل می‌کنند. نقشی که بنادر در توسعه تجارت بین‌المللی، رشد صنایع وابسته و حتی شکل‌گیری شهرهای بندری دارند، به‌هیچ‌وجه قابل چشم‌پوشی نیست. مرتضی فاخری، دکترای مدیریت بازرگانی در نوشتاری اختصاصی برای این روزنامه به بررسی الزامات سیاست‌گذاری علمی در مدیریت بنادر به‌عنوان یکی از نقاط طلایی موردنظر در توسعه اقتصاد دریامحور کشور پرداخته است. این مطلب را در ادامه می‌خوانید:

آنچه که در بسیاری از کشورها، به‌ویژه کشورهای درحال‌توسعه به چشم می‌خورد، عدم تطبیق سیاست‌های مدیریتی بنادر با اصول علمی، تخصصی و مبتنی بر داده است. در ایران نیز با وجود ظرفیت‌های بسیار بالا در حوزه دریایی و بندری، سیاست‌گذاری‌ها همچنان بیشتر از آنکه تابع منطق کارشناسی و نظام‌مند باشد...

صفحه ۲

باشما هستیم

باتحلیل‌های دریایی روزنامه اقتصاد سرآمد

www.eghtesadsaramad.ir

تلفن: ۸۸۷۶۹۲۲۷ - ۰۲۱ همراه: ۰۹۱۹۸۵۴۳۹۹۶

با حمایت شما میشه بشه

موه‌اش منو ۱۷۹۱۷۱

۰۲۱ - ۲۳۵۴۰

شماره کارت بانک اقتصاد نوین
۶۲۷۴-۱۲۱۹-۴۰۰۶-۷۴۶۵

یک اسکن تا سلامتی

محک

مؤسسه خیریه حمایت از
کودکان مبتلا به سرطان
mahak-charity.org